

“Οὐκ ἀποστέον οὐδενὸς τῶν χρησίμων διὰ τὰς προφανούμενας δυσχερεῖας, προσστέον δὲ τὸν ἔχει, ἢ πάντα τὰ καλὰ γίνεται
θηρατὰ τοῖς ἀνθρώποις, αἷλως τε καὶ περὶ τῶν τοιούτων, εὐ οἷς πολλάκις κεῖται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας. . . ”

Πολύ. βε. 10. 44.

